

OŻENIONY (1) *part praet pass pf*

N sg m ożeni(o)ny.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v, ożenić.

Połączony ślubem małżeńskim z kobietą: Nuptus – Ozenioni. Calep 706b; [ożeniony/ uxoratus, maritus. Volck Ppp4v].

Cf NIEOŻENIONY, OŻENIĆ

EW